

1 4209
I.

Säggen om Sibbesborg.

En utbredd sägen inom Reslövs församling är, att där en gång skall ha legat en borg som kallades Sibbesborg, ^{den} ~~den~~ skall ha legat på Sibbarp nr 1. Troligen har byn Sibbarp eller Sibberup, som den förut kallats fått sitt namn efter denna borg. (Namnet Sibbesborg är nog ej fullt korrekt utan har antagligen kommit att kallas så av folket i senare tider.)

Borgen skall ha blivit nedskjuten och skövlad under ett bondeuppror/ på 1400-talet under Karl Knutssons regering. ~~Den~~ lär en gång ha tillhört Viderup, men vid ett arvskifte kom det att tillhöra en greve. Säggen vill även förtälja att där en gång funnits ett nunnekloster

En bondgård blev sedan uppbyggd på den gamla borgplatsen och förre ägaren till denna berättade, att när man grävde i jorden kom man överallt på murbrockor. Området på vilket sådana anträffades var ganska stort så troligen har det varit en stor borg, som legat där. Den gård, som låg på den gamla borgplatsen är nu nedbränd, men den var mycket gammal och i denna fanns tegel som tagits på borgplatsen. Vid grävningar har man också hittat en del saker, men sagesmannen kunde ej erinra

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Säggen om Sib-
besborg.

fr. den "ah
konst. Se
"Reslövs
historia.
H. T. G.

sig, vad det var man hittat. I den gamla gården fanns en länga, som var så gammal, att där ej fanns ett enda spik i hela huset. Denna länga, som nedrevs 1906, var endast åtta alnar bred och tre alnar hög. I stället för spik fanns där tränaglar, vilka inslagits i borrarade hål. Fotbjälkarna voro lagda på marken och under dessa voro några stenar instuckna, så att någon egentlig grund var ej grävd. Timret till bjälkarna var av ek och mellan korsvirket voro de lerslagna. På senare år hade väggarna blivit brädbeklädda. Enligt sagesmannens uppgift var denna gamla länga säkerligen 200 år gammal. Då väggarna reparerades voro ~~väggarna~~^{de} mycket krokiga och en del fönster voro blyinfattade.

Borgen ^{skall ha legat} ~~låg~~ i närheten av Saxån, varför den möjligen varit omgiven av vatten. -----

II.

Mosstäckt.

Det var ju förr i världen allmänt, att man själv tog upp den torv man behövde använda såsom bränsle. På slättbygden fanns emellertid ej några torvmossar och för den skull fick man ofta köra långa vägar för att få detta bränsle. Befolkningen i Reslöv brukade ~~från Reslöv brukade~~ ^{a/} vanligen taga upp sin

Mosstäckt.

torv på Ageröds mosse vid Stehå^{g/}, Sagesmannen berättar om detta arbete så lunda.

"Vi körde klockan ett om natten mä tvåu ä "öga" (två vagnar) å tjuge personer. Så hade vi rölleböra å spaa mä voss å mad. Vi brugte å bytta folk (göra arbetsbyte med andra gårdar) med där va husmän ässe mä. Vi brugte å ~~käxxe~~ tjöva en tårplass, som hade ett vesst mått, å när vi sås hade tad va tår vi känne på den, så tjörde vi hem å då ha- de husmoren maden färi. Stående rättor ~~xx~~ när vi måsa va risgröd å spegefläsk ellor faurasjenka.

När tåren toss åpp så va karana nöre i graven å skar åpp den, å så rölle frumtömmorna den åpp på en backe å satte den te tårres. När en tid hade gått tjörde huseds folk åpp å vände den, å när den sin va tårr på bägge sior skälle den kullas (läggas upp i mindre stackar så att den kunde bli riktigt genomtorr). När den så va bäktit tårr hänte vi hem den. När sin nabben skälle sjära åpp sin tår så földe vi mä ha- nom. Vi hade allti rolit när vi va åsta å måsa!"

III.

Tjänstefolket.

"Förri världen", sade sagesmannen kom tjänstefolked å fäste se ve

Tjänstefolket

Skåne Origo till Röstänga
1908 1933

4 4209

Myk. as Helena Persson.
Ber. Ann. Olsson
m. 1200 84 år i Skåne

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mässommarstid, får om di vellex ha en bra plass fäste di se tidit. Di brugte allti fästa se på helt aur. Di fäste auren. ja hade ställe (på 1880-talet), betalte ja en piga 60 kronor om aured å en dräng, som va en 17-18 aur, 125 kronor, men når ja 1929 lämna stället hade pigorna 4-500 kronor å drängana 6-700 kr. så de va sjellnad!"

IV.

Utfärder till Röstänga och Skärалid.

Utfärder till
Röstänga och
Skärалid.

Sagesmanne berättade, att ungdomarna i Reslöv och trakten däromkring brukade företaga utfärder till Skärалid och Röstänga under sommaren. Man brukade då samla ungdomarna i några gårdar i byalaget och så körde man med ett par skjutsar till någon av de ovannämnda orterna, som förr voro mycket besökta under sommarsöndagarna. (I min egen barndom var det vanligt, att man i min hemtrakt någon gång under sommaren samlades i sällskap och reste till någon av dessa platser, men under de senaste femton a tjugio åren har färderna ställts till Ringsjön i stället och numera är det ganska sällsynt att någon reser till Skärалid eller Röstänga.) Man brukade vid dessa utfärder köra klockan 5 på morgonen och sedan var man där uppe hela dagen. Man hade matsäck

med sig och så roade man sig med dans och lekar. I sagesmannens ungdom fanns där ej dansbanor utan man dansade på gräset både i Skärålid och Röstånga.

Om någon hade en anhörig, som exerceade på Ljungbyhed var det ej alls ovanligt att färden utsträcktes dit. Särskilt vore de där förekommande stormötena då konungen vanligen var närvarande omtyckta folknöjen och man färdades lång vägar för att åse dessa.

Vid dessa utfärder kom man vanligen hem vid tiotiden, ty det var lång väg att köra och på den tidens ofta dåliga vägar gick färden ej så fort. Vid hemfärden brukade hästar och vagnar var lövkransade och det var ej sällsynt att ^{man under/} hemfärden sjöng, och om någon hade ett instrument t. ex. harmonika eller fiol med sig så spelade man några låtar. Vanligen var stämningen den bästa och man hade mycket roligt på dessa utfärder.
